

63
 Ἀπόκαμα μὴν κάνοντας τίποτα, ρίχνοντας μάταιη πέτρα στο κενό.

77
 Ἔχω μιὰ μνήμη τρομερή: μὲ ξεπερνᾶ.

89
 Βάλε φωτιά στο δέρμα σου ν' ἀναληφθεῖς στην πιὸ λαμπρή σου ἀνά-
 φλεξη

97
 Οἱ ὥρες τρελαίνονται κάτω ἀπ' τὸ βλέμμα της

99
 Ποῦ, δέντρο δάανοιχτο, νὰ σὲ φυτέψω
 Νὰ μὴ σὲ βρῖσκουν ἄλλα πουλιά

138
 Κυνηγὸς κυνηγῶ τὸ ἄγριο πουλί: τὸ «εἶδος Θεοῦ».

ΑΛΕΞΗΣ ΤΡΑΪΑΝΟΣ

Ἄφισα

Μὰ ἐπιτέλους τί εἶμαι.
 Ἐγὼ πὸν ἔψαυσα ἓνα χάρτινο πρόσωπο
 Στημένο στην ἀμφιβολία τῶν δρόμων
 Στὰ σταυροδρόμια τῆς σιωπῆς
 Πάνω σὲ τόσες ἀφίσες τὸ κοίταξα
 Ν' ἀλλάζει χρώματα ν' ἀλλάζει στάσεις
 Νὰ τοῦ σχεδιάζον ματογνάλια
 Νὰ τοῦ προσθέτουν ὑπογένεια
 Ἐρυθρὰ καὶ γλαυκὰ μάτια
 Σκισμένες παρειὲς καὶ μέτωπα

Αὔριο ἓνα καινούργιο πρόσωπο
 Στὸ πρόσωπό μου θὰ ἐπικολληθεῖ
 Στυλπνὸ κι ἀκέραιο μὲς στὴ νύχτα
 Γιὰ νὰ ξυπνήσει καὶ ν' ἀντιληφθεῖ
 Πὼς πάλι ἔβρεξε
 Πὼς πάλι πέρασε τὸ νύχι τὸ μαχαίρι

Σκισμένες παρειὲς
 Σκισμένα μέτωπα